Retrat d'una dona en flames

Portrait de la jeune fille en feu

Títol original: *Portrait de la jeune fille en feu*
Títol en català : *Retrat d'una dona en flames*
País: França
Any d'estrena: 2019
Durada: 119 – 120 minuts
Direcció i guió: Céline Sciamma
Intèrprets principals: Noémie Merlant, Adèle Haenel, Luàna Bajrami, Valeria Golino
Fotografia: Claire Mathon

SINOPSI:
Bretanya francesa, 1760.
Marianne és una pintora a qui encarreguen fer un retrat nupcial de Heloïse, que acaba de sortir d'un convent. Heloïse no està disposada a casar-se i Marianne l'ha de pintar sense que ella ho sàpiga, observant-la de dia i pintant d'amagat a les nits.
L'atracció entre elles dues creix mentre comparteixen els darrers moments de llibertat.

L'acció s'esdevé el 1770, en una mansió situada a prop d'uns penya-segats a la costa de Bretanya.
Fotografiada amb una llum delicada tant en interiors en penombra com en exteriors grisos i blavosos, la pel·lícula captura l'afecte i l'enamorament que sorgeix entra totes dues a partir de la relació que estableixen com a pintora i model invisible, al principi, i model en plenitud en la segona part del relat.

De la pel·lícula cal destacar:

- **La mirada femenina (female gaze):** Sciamma construeix una pel·lícula lliure de la mirada masculina tradicional sobre els cossos de les dones. La relació amorosa i artística es basa en la igualtat, la contemplació mútua i la llibertat.
- **L'Estètica i posada en escena**: Destaca la delicadesa de la fotografia de Claire Mathon, que juga amb la llum natural, els espais interiors minimalistes, l'absència de música extradiegètica (la banda sonora apareix en moments molt concrets i d'un impacte brutal) i un tractament del color extraordinari.

Portrait de la jeune fille en feu va ser seleccionada per competir per a la Palma d'Or en el Festival de Cinema de Canes de 2019, la pel·lícula va guanyar la Palma Queer a Cannes, i així va ser la primera pel·lícula dirigida per una dona a guanyar el premi. Sciamma també hi va guanyar el Premi a Millor Guió.